N°. 46. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 9den JUNIJ.

Algemeene Secretarij.

Den 3 Junij 1831.

Bij resolutie van heden N°. 528 | 476, zijn door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, op daartoe ingediend rekest door ABRAHAM WOLF OPPENHEIMER, geboren den 12 Maart 1812, aan denzelven verleend, *Brieven van Venia Ætatis en Suppletie van Jaren.*

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 30 Maart.

Sedert het voorgevallene met den Generaal *Mellinet*, heeft men in de Belgische bladen verscheidene brieven en verklaringen van officieren van het zoogenaamde leger van de Maas gelezen, waarin telkens verzekert wordt, dat de Generaal *Daine* een zeer regtschapen en bekwaam krijgsman is, en de achting en toegenegendheden zijner onderhoorigen in eene hooge mate bezit. Enkele Belgische bladen zijn nog verder gegaan, en hebben de onhandigheid gehad, om het gevecht, hetwelk in der tijd, toen *Daine* schijnbaar nog aan zijnen wettigen Vorst getrouw was, in de voorstad van Luik is geleverd, als een bewijs van zijne bekwaamheid als krijgsbevelhebber aan te halen. De Belge toont zich thans over dit laatste ten hoogste verontwaardigd, hoe bij het bedoelde gevecht eene menigte Luiksche vrijheids-vrienden onder de sabelhouwen der door *Daine* aangevoerd kurassiers zijn bezweken. » Het moet," eindigt de Belge, na het opnoemen van eenige vaderlanders, welke bij die gelegenheid hun einde hebben gevonden, » wel een zeer onhandige of zeer trouwelooze vriend zijn, die het in het hoofd gekregen heeft, om mede door dit rampzalig gevecht, hetwelk zulke treurige herinneringen opwekt, den roem van den heer *Daine* te willen vestigen."

Intusschen schijnen de Belgen nog altijd moeite te hebben met de zoogenaamde vrijwilligers, die tot het leger van de Maas behoorden, en, gelijk men van elders weet, de vreedzame landlieden op allerhande wijze plagen en uitzuigen. Men leest ten minste in een berigt uit Tongeren, dat aldaar weder de aanvoerder van eene dezer benden vrijwilligers, zekere Braive, gevankelijk is binnengebragt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 25 Maart.

De uitslag der stemming omtrent de tweede lezing der Reform-bill op ll. Dingsdag is, in de kamer zelve, met een ontzettend gejuich der beide partijen ontvangen geworden, en ook onder het publiek weifelt men, of de voorstanders eener verbeterde stembevoegdheid het gebeurde als eene zegepraal, of wel als eene nederlaag beschouwen moeten. Van den eenen kant is zoo zwak eene meerderheid aan de zijde der ministers over eenig gewigtig onderwerp van beraadslaging, steeds als eene mislukking beschouwd geworden. Van den anderen is het zeker, dat de aanhangers van het oude stelsel verwacht hadden, werkelijk het gouvernement te zullen overstemmen. De *Times* van gisteren zeide over het onderwerp hetgeen volgt:

» De stemming over de Reform-bill, en de algemeene staat van het vraagstuk, zijn zekerlijk niet zoodanig, dat het publiek zich daarover volkomen verheugen kan. Waar is het, de tweede lezing is doorgegaan; maar schraal, onder tegenstreving en met onveranderde booze oogmerken en vermeerderde hoop, aan den kant der genen, die den maatregel vijandig zijn. Wij weten niet of het publiek wel veel troost kan scheppen uit de omstandigheid, dat niemand in de kamer der gemeenten stout genoeg geweest is om te zeggen, dat hervorming niet noodig of raadzaam was. Allen waren voor eenige hervorming; maar wanneer men bedenkt, hoe menige der genen, die tot deze erkentenis gebragt geworden zijn, tot nog toe met al hun vermogen elke, zelfs de geringste verandering, alle verbetering, zelfs der schreeuwendste misbruiken, weerstaan hebben, zoo kunnen wij niet twijfelen, of zij zullen de bill in derzelver voortgang blijven aanranden en bestoken, en zullen niet dulden, dat zij haar doel andere bereike, dan in eenen gehavenden en verzwakten toestand. Wanneer men de vijanden der parlements-hervorming thans hoort spreken, zou men onderstellen, dat zij steeds de voorstanders geweest waren van het plan om aan Birmingham, Manchester en Leeds de stembevoegdheid te verleenen. Wel zeker, ontwijfelbaar, zij wenschen, zij verlangen het, het is raadzaam en gepast! Waarom dan, vragen wij, is het niet vroeger toegestaan geworden? Wel waarom anders, dan omdat, door alle soorten van tegenstand, haarkloverij en bedreiging met ongerijmde gevolgen zij zelven het verhinderd hebben. Hoe kunnen wij dan nu hunne betuigingen gelooven, nu zij voorgeven eene mindere soort van hervorming voor te staan? Het doel van al deze lieden, die thans voor de eerstemaal het voorkomen aannemen, dat zij gereed zijn iets aan de billijke verlangens des volks in te ruimen, is misleiding, verschalking, bedrog. Wat zij inderdaad bedoelen is de bill tot een ding zonder kracht te maken en het oude stelsel van bederf en omkooping te behouden.

» Eenige der vrienden van de hervorming achten de stem-verdeeling van ll. eene zegepraal. Wij vernemen dat zij als zoodanig in de kamer ontvangen is. Ongetwijfeld is het beter, dan wanneer de ééne stem aan de andere zijde geweest was; en men moet opmerken, dat er eene meerderheid, al is het dan slechts van één, verkregen geworden is in eene kamer, gedurende het vorige ministerie gekozen. Doch desniettemin is het eene meerderheid van zulk eenen aard, dat zij ondersteund moet worden door den onverflaauwenden ijver des volks en het onwankelbaar besluit van den koning en van deszelfs ministers om het parlement te ontbinden, in geval er eenige hoe ook genaamde poging met vrucht gedaan wierd, om de bill van een eenig stofdeeltje harer kracht te berooven, geschiedt dit niet dan zal het bederf binnen de muren zich in eene kortstondige zegepraal kunnen verheugen, en de geheele natie zal in onrust gedompeld worden. Z. M. voorzeker heeft, op de ondubbelzinnigste wijs, en met logenstraffing van den lagen laster, welke zijnen inborst de blaam had willen aanwrijven dat hij laf hartiglijk die genen verliet, welke door aanbeveling en onder zijne bescherming genoopt geworden zijn, dezen grooten maatregel op te nemen. Z. M., zeggen wij, heeft aan de geheele wereld de opregtheid zijner verklaring getoond, door onverwijld twee beambten uit zijn koninklijk huisbestuur te stoten, die tegen de bill gestemd hadden, namelijk den heer *Horace Seymour* en kapitein *Meyrell*. En zeker dit is een wenk, welke wel in acht genomen mag worden, niet alleen bij hovelingen, maar ook bij allen, die gouvernements-burgten onder het tegenwoordig bedorven stelsel in bezit hebben, en eerloos genoeg zijn om zitting te blijven houden en te stemmen tegen de heeren der burgten, welke zij vertegenwoordigen.

» Het is echter tot het volk dat wij ons beroep rigten. Tot het volk zeggen wij: » Ondersteun de kroon! ondersteun den koning en deszelfs Ministers! of bereid u op hetgeen volgen moet. Het onmiddelbaar verlies dier regten, die thans binnen uw bereik zijn, en in vervolg van tijd eene nieuwe worsteling om dezelve — eene worsteling, algemeen en verschrikkelijk — eene worsteling die, wel is waar uwe vijanden over hoop zal werpen, maar niet missen kan uwe eigene huisselijke genoegens te storen, en de openbare rust in de waagschaal te stellen."

Men zal opgemerkt hebben, dat de ministers spoed hebben bijgezet aan de voorstellen der onderstandgelden. Dit

is zeker geen volstrekt afdoend blijk eener naderende ontbinding van het parlement; maar *het is er de voorbereiding toe, indien de maatregel noodig wierd.* Dit is klaar voor een ieder; en wij hopen hiermede aan die waardige burgt-patroonen, die neiging gevoelen mogten, om hunne benoemden den zak te geven, wijl zij niet overeenkomstig hun voorschrift tegen de hervormings-bill gestemd hebben, te doen begrijpen, dat zij zich de moeite sparen kunnen; ontwijfelbaar, indien hunne raadslagen slechts invloed oefenen op eenige stemming; zoo zullen weldra hunne burgten weder onvervuld zijn, en dat zonder de hulp der Chilters-Hundreds. Wij moeten hier echter spreken van het gedrag eens mans van een geheel ander karakter dan het hunne. Sir *Sandford Graham* heeft zonder een woord te spreken of aanspraak te maken op eenige verdienste eene stem uitgebragt, waarvan de strekking was hem zelven van 35,000 pond te berooven, zijnde de som, welke wij hooren dat hij voor de burgt van Ludgershall heeft uitgegeven."

POLEN.

Warschau, 30 Maart.

Het navolgend artikel leest men in onze Staats-Courant.

"Landgenooten, de tegenwoordige hardnekkige en bloedige strijd, misschien onze laatste, geldt het bestaan, de vrijheid en de onafhankelijkheid van Polen. Wij hebben gezworen, te overwinnen, of met roem bedekt te vergaan! Ja, wij hebben gezworen, dat wij, zoo de Voorzienigheid onzen ondergang mogt gedoogen, gelijk de Joden na de verwoesting van Jerusalem, nergens zullen ophouden Polen te zijn; laat ons zweren, dat wij ons volks-karakter, voor de oogen des vijands, diep in onze harten zullen bewaren; dat nooit een eenig der overgeblevene leden van ons groote en ongelukkige volk zich door banden des bloeds of der vriendschap met onze vijanden zal vereenigen; dat wij en onze nakomelingen ten eeuwigen dage, in spijt van vervolgingen, ellende en vernedering, toch nimmer Polen verloochenen, elkander als broeders beschouwen, en in rampen, smaad en ongeluk zullen bijstaan, dat wij slechts in de herinnering leven, en liever in de wijde wereld verstrooid willen omdoolen dan ons onder het juk der slavernij te buigen. Mogten de Mogendheden, die gunstig over onze zaak denken, ten minste bewerken, dat ons na onzen val vergund worde, den heiligen grond onzer vaderen met have en goed te verlaten. De Rijksdag vaardige het formulier van eenen eed uit, dien hij zelf met het volk bezwere, en door de geestelijke van den kansel doe afkondigen. Hij doe Frankrijk en Engeland verzoeken, dat zij, zoo wij bezwijken, aan de achtergeblevene en in gevangenschap geraakte overblijfselen onzes volks de vergunning verschaffen, om het, door de tegenwoordigheid des vijands ontheiligde, met ons bloed besproeide en met beenderen bedekte vaderland te verlaten. Deze laatste dienst, die ter belooning daarvoor strekke, dat wij gedurende 10 eeuwen tot eenen schutsmuur van Europa tegen het Noorden en Oosten geweest zijn, zullen zij ons toch wel niet weigeren; en de overwinnaar zal zich immers gaarne van een gehaat geslacht geheel en al willen ontdoen; ja, wanneer hij wezenlijk door die edelmoedige gevoelens bezield is, welke hij aan de wereld verkondigt, dan zal hij bereidvaardig daarin toestemmen, want zijn roem en zijn welzijn zullen de vervulling van dezen onzen wensch gebiedend van hem eisschen.

"En wij, aan wie den hemel de weldaad des doods weigert, of die met wonden bedekt in gevangenschap geraken, zullen met tranen in de oogen, en met een van leed wegkrimpend hart, het land onzer vaderen verlaten; ons in verre gewesten van Azie, Afrika of Amerika, waar de goddelijke Voorzienigheid of de liefde van menschen ons een plek gronds toestaat, eene woning bereiden, en den gever danken voor de verleende schuilplaats, waar het ons zal geoorloofd zijn, als volk te blijven bestaan!"

De Pruissische Staats-Courant meent dit artikel te kunnen aanhalen als een bewijs van den thans in Warschau algemeen heerschenden geest. Intusschen is uit menigvuldige berigten gebleken, dat een zeer groot aantal Warschausche ingezetenen geenszins geneigd is, om het tot een uiterste te laten komen, en reeds den wensch te kennen gegeven heeft, om door onderhandelingen het verderf af te wenden, dat hun boven het hoofd hangt, zoodat men het bovenstaande niet wel anders kan beschouwen, dan als het uitvloeisel der overspannen denkbeelden van iemand, die zich welligt tot werktuig laat gebruiken van diegenen, welke zich aan het hoofd van den Staat geplaatst hebben, en die de gemoederen langs allerlei wegen moeten trachten op te winden, zoo lang zij zulks dienstig achten. Want wat man van oordeel en ondervinding zoude zulk eene taal ter goeder trouw in den mond eener natie kunnen leggen!

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 25 Mei 1831. SIMON van JUDA, ROSA van JUDA, ESTHER van JUDA, SOPHIETJE van JUDA en Weesmeester dezer Kolonie, als Voogd over de minderjarige JANIE van JUDA, aan CHARLOTTE JOSINA SANCHES, van het Erf en Gebouwen, aan de *Gravenstraat*, L'. B. N°. 30.

» 27. Executeuren des Boedels G. H. BROUWER, bij form van Donatie inter vivos, aan de kinderen van Do. DE ARON JUSSURUN, van het vererfpachte Erf en Gebouwen, aan de *Keizerstraat*, L'. D. N°. 101.

» 30. C. A. RICHTER, aan T. CORDUA, van het Huis en Erf, aan de *oude Oranjetuin*, L'. B. N°. 163.

Den 1 Junij. N. L. BRAAM Exploicteur, aan J. F. HALFHIDE, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, ⋈ L'. D. N°. 601.*b*.

» 2. J. F. HALFHIDE, aan de Wed. C. HARMS, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, ⋈ L'. D. N°. 601.*b*.

» 3. De Wed. C. W. SCHLOSSER, geboren HARDEGEN, aan J. C. WEISS, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, L'. D. N°. 207.

» 6. L. J. MEIJERHOFF *qq.*, Boedel FRANCINA van BOSSE, aan W. C. MEIJER, van het Huis en Erf, aan de *Wagenwegstraat*, L'. D. N°. 86.

HIJPOTHEEK.

Den 6 Junij. J. B. LOUZADA Sr., Eerste Hijpotheek, ten behoeven Weesmeester dezer Kolonie, te vestigen op de Erven en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Heerenstraat*, L'. B. N°. 90, A. en B.

Paramaribo den 8 Junij 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 10den Junij 1831, des morgens den klokke *Negen* uren, ter Kasteleuije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het *OPSTAL*, op het Erf, L'. D. N°. 876, aankomende JOHANNES ARNOLDUS HELPER.

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op *Combé*, aan de *Wichersstraat*, bekend onder L'. A. N°. 33, aankomende MANHEIM WEIJGAND.

Paramaribo den 3 Junij 1831.

Alzoo de Eigenaren van diverse in den Boedel wijlen den Heer M. E. ARON gevondene *Horologien, Pandulen, enz.*, bij annonce in vorige Couranten en in die van Maandag den 7 Maart ll., voor de *laatste* maal zijn opgeroepen, om dezelve binnen *vier* weken tegen betaling der reparatie-kosten te komen ontvangen, zich tot heden niet hebben aangemeldt; zoo wordt bij deze ter kennisse der belanghebbenden gebragt, dat de bedoelde Horologien, Pendulen, enz. tegens Vrijdag den 10 dezer, des morgens ten 9 uren, ten huize van- en door den Heer Vendumeester M. A. KEYSER, publiekelijk voor rekening die het mogte aangaan, zullen worden verkocht.

Paramaribo den 5 Junij 1831.

Wed. M. E. ARON,
geb. MIRANDA *qq.*

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip de Kolonist, Kapt. D. SPREEUW, Passagiers: den WelEd. Gestr. Heer *L. S. Surmont de Bas*, den Heer *J. D. Witt* en de jonge jufvrouw *Margaretha Reijke.*

Het Schip de jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. TJEBBES; beiden van Amsterdam.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven
J. BRINK.